

En annan slags natur

Lina Lygneroth ställer ut på Drejeriet i Östersund

Lina Lygneroths organiska skulpturer i keramik har något åldrat väderbitet över sig – ytorna är nakna som koraller, stalaktiter och kalksten. Jag grips direkt av lusten att dra fingrarna över dem! Med konstnärens tillåtelse utforskar jag utställningen med både känsel och syn, en lustfyllt taktill upplevelse. Några är toppiga och taggiga, andra runda och släta, några är ojämnt skrovliga som tvättsvampar, några liknar mest förstenat bajs, en enda är len och glansig. Det är sällsamma skapelser besökaren möter, upplevelsen är som att kliva in i en alternativ verklighet, små upprepade formelement utgör byggklossarna till en annan slags natur.

Som keramiker förväntas du ofta att göra användbara hantverksföremål, 10 000 år före Kristus tillverkades de första funktionella bruksföremålen i Indien och Mesopotamien, det var kärl för förvaring av vatten och mat och 5000 år senare växte keramikindustrin som en av världens äldsta. Men redan 24 000 år före Kristus, 15 000 år tidigare, hade människor upptäckt att lera kunde blandas med vatten för att sedan brännas till beständiga artefakter. De första keramiska skapelserna var ceremoniella skulpturer – ett uttryck för behovet av att skapa verkliga objekt att fästa sin andevärld på. Det är i det härade jag placerar föremålen i Lygneroths utställning.

En vägginstallation får representera alla de olika formelement som använts. Det är olika leror som tillsammans med oxider ger variationen i färg och glans. Även de antika grekerna inspirerades av naturens symmetri och detaljrikedom. De väggmonterade rundlarna, som är i samma storlek, skulle var och en kunna utgöra ornament på ett tempel i det antika Grekland. Men då de antika grekerna strävade efter symmetrisk perfektion, verkar Lygneroth snarare vilja skapa ett ordnat kaos i sättet som hon arrangerat sina alster. De hänger oregelbundet som greppen på en klättervägg.

Mest dras jag till utställningens största objekt, en cirka 50 centimeter bred futon-liknande tingest som vid första anblick liknar rostigt stål, men såklart är den också gjord av keramik. Rostigheten kommer av ett tjockt lager manganoxid. Den för tankarna till ett bält djur eller en suckulent som imploderar mot (eller växer från) mitten samtidigt som den liknar kuggar i ett maskineri. Spänningen mellan natur och industri kittlar – det är vackert och hotfullt på samma gång.

Lina Lygneroth är verksam i Falköping och tog kandidatexamen i keramik på HDK – högskolan för Design och Konsthantverk – år 2016 och har innan dess flertalet år på förberedande konstutbildningar bakom sig. Det märks framförallt i hantverksskickligheten och den stringens som utställningen visar där alla föremål är besläktade. Hennes konst är en hyllning till kreativiteten och naturen, och behöver inget berättigande – ars gratia artis – konst för konstens skull. Objekten behöver inte föreställa eller användas till något speciellt, de bara är. Jag hoppas hon fortsätter att utforska sin natur och till nästa utställning ge oss fler och större alster. Just nu är uttrycket fortfarande en smula återhållet och tillrättalagt. Istället skulle hon kunna vara ännu mer vågad och då kunna förstärka känslan av att vara mitt bland levande organismer. Eller alls ingenstans. Att fullt ut upphöja det obrukbara, det odefinierbara, vore befriande i en värld där effektivisering och produktivitet är glänsande ledstjärnor. Konsten behöver inte vara nyttig.

VOLYM

Text och foto: Jenny Persson

Volym 2018-04-17